

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ІННОВАЦІЙНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ В СИСТЕМІ ОСВІТИ:
ЗАКЛАД ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ – ДОУНІВЕРСИТЕТСЬКА
ПІДГОТОВКА – ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ

Матеріали V Всеукраїнської науково-практичної конференції
18 квітня 2019 року

КИЇВ 2019

Актуальні проблеми в системі освіти: заклад загальної середньої освіти – доуніверситетська підготовка – заклад вищої освіти: зб. наук. праць матеріалів V Всеукраїнської науково-практичної конференції, 18 квітня 2019 р., м. Київ, Національний авіаційний університет / наук. ред. Н. П. Муранова. – К. : НАУ, 2019. – с. 154.

До наукового збірника увійшли статті та тези доповідей учасників V Всеукраїнської науково-практичної конференції «**Актуальні проблеми в системі освіти: заклад загальної середньої освіти – доуніверситетська підготовка – заклад вищої освіти**» (18 квітня 2019 року, м. Київ), що проводилася в Навчально-науковому інституті інноваційних освітніх технологій Національного авіаційного університету спільно з науковими установами та навчальними закладами освіти України. Адресований науковцям, аспірантам, викладачам ЗЗСО і ЗВО та працівникам у галузі освіти.

Редакційна колегія:

Муранова Н. П., доктор педагогічних наук, професор, директор Навчально-наукового інституту інноваційних освітніх технологій Національного авіаційного університету (голова);

Бруяка О. О., кандидат технічних наук, доцент, завідувач кафедри базових і спеціальних дисциплін Навчально-наукового інституту інноваційних освітніх технологій Національного авіаційного університету;

Приходько О. Ю., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри базових і спеціальних дисциплін Навчально-наукового інституту інноваційних освітніх технологій Національного авіаційного університету;

Бугайов О. Є., кандидат технічних наук, доцент, кафедри базових і спеціальних дисциплін Навчально-наукового інституту інноваційних освітніх технологій Національного авіаційного університету.

Рекомендовано до друку

Науково-методично-редакційною радою Навчально-наукового інституту інноваційних освітніх технологій Національного авіаційного університету (протокол № 7 від 20.09.2019 р.).

За достовірність наведених даних і посилань несе відповідальність автор публікації.

ЗМІСТ

Анненков Віктор. Теоретичні і методичні основи управління якістю освітньої діяльності закладу І–ІІ рівня акредитації	5
Анпілогова Тетяна, Кодола Раїса. Трансформація людини – це виклик сьогодення	8
Ануфрієва Надія. Психолого-педагогічні аспекти професійної підготовки студентів	13
Ануфрієва Надія. Використання інноваційних технологій при формуванні національно-патріотичного виховання.....	17
Беценко Тетяна. Герменевтичний підхід до філологічного розбору тексту як інноваційний різновид науково-навчальної роботи з текстовим матеріалом.....	24
Божко Інна. Наукова творчість учнів: проектне навчання на межі дисциплін.....	28
Бойко Ірина. Психологічна зрілість вчителя: критерії становлення в умовах післядипломної освіти... ..	33
Боровик Олег, Рудик Олександр, Паска Віталій. Застосування solidworks simulation у навчальному процесі	39
Бруяка Ольга. Отримання наноструктур у твердих сплавах Al_2O_3 , TiC	42
Бугайов Олександр Способи використання мультимедіа на практичних заняттях з іноземної мови	44
Вановська Інна. Гендерна культура курсантів вищих навчальних закладів як чинник сталого розвитку суспільства.....	46
Вознюк Олена. Психологічна підготовка педагогів до застосування методів інтерактивного навчання в освітньому середовищі	48
Герман Вікторія. Основні риси академічного красномовства вчителя.....	54
Груциньська Наталія. Вплив тенденцій економічної демократії на процеси формування політико-управлінської еліти.....	58
Добролюба Галина. Формування української ідентичності через антропонімічні найменування.....	61
Дорошенко Надія, Козюк Владислава. Використання цифрових технологій у процесі виконання графічних робіт майбутніми архітекторами	65
Дорошенко Юрій, Очеретний Володимир. Методологічний концепт дидактичного дослідження з розвитку алгоритмічних умінь старшокласників засобами комп'ютерної графіки в умовах профільного навчання.....	67
Кайдаш Алла. Формування комунікативної компетенції на уроках української мови в контексті педагогіки успіху	73
Карповець Христина. Особистісна безпорадність як чинник пасивності студентів у процесі вивчення правопису.....	76
Kerchik Natalia Professional Direction of Teaching Mathematics at the Biological Faculty	80
Козловець Ірина Вплив української термінології менеджменту на соціальні комунікації в економічній сфері	83
Морозова Любов. Дистанційне навчання як інноваційний напрямок розвитку освітніх технологій у підготовці висококваліфікованих фахівців.....	85
Муранова Наталія. Інноваційна діяльність в Україні: глобальні світові індекси	87
Науменко Оксана. Конкурси, змагання, олімпіади, захист науково-дослідницьких робіт як складові рівня розвитку особистості.....	90
Павлюченко Лариса. Організація та управління дистанційним навчанням в сфері неперервної освіти в системі післядипломної освіти.....	93
Приходько Оксана. Повість Гната Хоткевича «Тарас Шевченко» в контексті вивчення біографії і творчості Тараса Шевченка та підготовки до ЗНО	96
Родіонов Павло, Козинець Олексій. Інноваційні технології в теоретичній підготовці студентів технічних спеціальностей	100
Свентицька Валентина. Освітні технології перевернутого навчання при підготовці до ЗНО	103
Сіткар Віктор, Сіткар Степан. Рівні розвитку рис особистості тернопільських школярів на завершальному етапі епохи дитинства (порівняльний аналіз та гендерний аспект)	107
Степаненко Валерій. Інноваційні виробничі технології у підготовці сучасного фахівця через співпрацю з роботодавцями	113
Струтинська Катерина Інноваційні технології в навчальному процесі	115
Струтинська Катерина Формування стилю життя особистості в юнацькому віці	118
Ткачова Наталія, Казанська Олена. Дистанційна форма як інноваційна методика підготовки фахівців з логістики	121
Триколенко Софія. Використання новітніх інформаційних технологій для самоосвіти і самовдосконалення майстрів-ювелірів	125
Федорова Ніна, Муранова Наталія. Обґрунтування компетентнісного підходу в отриманні освітніх послуг.....	127

Актуальні проблеми в системі освіти: ЗНЗ – доуніверситетська підготовка – ЗВО

Хребет Валерій. Про нескінченні та скінченні суми.....	131
Шевченко Віта Педагогічна майстерність викладача у сфері професійної освіти	134
Шеремета Оксана Вплив української політичної еліти на суспільно-політичне життя Галичини кінця XIX – початку XX ст.	138
Юзюк Олександр. Наочність і розвиток просторової уяви студентів в інженерній графіці.....	141
Ямкова Тетяна. Використання тестових завдань для визначення рівня професійної компетентності майбутніх фахівців – фінансистів	143
Velko Oksana, Moiseeva Natalia. Content features of typical training program on the discipline «information technologies» for specialty «social work	147
Відомості про авторів	153

інноваційну модель розвитку є незаперечною.

Література

1. Аналітична довідка. Стан інноваційної діяльності та діяльності у сфері трансферу технологій в Україні у 2018 році [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://mon.gov.ua/storage/app/media/innovatsii-transfer-tehnologiy/2019/07/03/stan-innov-diyaln-2018f.pdf>
2. The Global Innovation Index 2017. URL [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.globalinnovationindex.org/gii-2017-report>
3. The Global Innovation Index 2018. URL [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.globalinnovationindex.org/gii-2018-Report>
4. The Global Innovation Index 2016. URL [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.globalinnovationindex.org/gii-2016-report>
5. Доповіді «The Global Innovation Index» 2010–2018 рр. URL [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.globalinnovationindex.org>
6. The Global Competitiveness Report 2018 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www3.weforum.org/docs/GCR2018/05FullReport/TheGlobalCompetitivenessReport2018.pdf>

УДК 37.091.212.3 «712» - 027.512 (045)

Науменко Оксана, м. Київ

КОНКУРСИ, ЗМАГАННЯ, ОЛІМПІАДИ, ЗАХИСТ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКИХ РОБІТ ЯК СКЛАДОВІ РІВНЯ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

У статті розглядається різні аспекти розвитку обдарованості учнів та розглянуто головні чинники, що відрізняють обдарованість від таланту.

Ключові слова: обдарованість, талант, розвиток, концепції, фахівець.

Various aspects of gifted students development as well as major factors that distinguish giftedness from talent are considered in the paper.

Keywords: giftedness, talent, development, concept, specialist.

Модернізація національної освіти в Україні визначила необхідність розвитку інтелектуального, духовного потенціалу українського народу, вихід вітчизняної науки та культури на світовий рівень. У зв'язку з цим особливою актуальністю набуває проблема формування української еліти. То ж виявлення розумової обдарованості (інтелектуальної чи творчої), спеціальних здібностей у дітей, їх розвиток і реалізація є однією з актуальних проблем на сучасному етапі розвитку педагогічної теорії та практики. Обдарованість – складне, багатогранне явище. Кожна обдарована дитина – індивідуальність, яка потребує особливого підходу. Під час роботи з такими дітьми постійно виникають педагогічні й психологічні труднощі, обумовлені розмаїтістю видів обдарованості, зокрема віковою та прихованою, безліччю суперечливих теоретичних підходів і методів, варіативністю сучасної освіти, а також малою кількістю фахівців, професійно та особистісно підготовлених до роботи з обдарованими дітьми. Саме діти з ознаками обдарованості вільно або мимоволі можуть створювати своєю поведінкою нестандартні ситуації, для розв'язання яких «учительські» стереотипи не лише даремні, але навіть шкідливі як для дитини, так і для самого вчителя. Однією з причин виникнення подібних ситуацій є те, що, наприклад, унаслідок високого темпу інтелектуального розвитку обдаровані діти (а за великим рахунком і будь-які інші діти) усвідомлено або неусвідомлено вимагають до себе відношення як до повноправного суб'єкта навчальної діяльності, спілкування тощо.

Обдаровані люди завжди впливали й впливають на розвиток та характер суспільства. Тому талант, обдарованість вважають багатством кожної держави.

Ще Конфуцій пропонував відбирати й інтенсивно розвивати дітей «поцілованих богом».

Учені припускають, що кількість обдарованих дітей становить не менше 15–25 % від загальної популяції. [1] Що ж відбувається з обдарованими дітьми в сучасній школі? Адже, якщо вважати, що принаймні від 15 до 25 % учнів у нашій школі є обдарованими, то де ж вони? Вимірювання рівня розвитку дитини за допомогою існуючих тестів не дає гарантії, що ми не прогледіли обдарованої дитини. Крім того, часто за основну ознаку обдарованості приймається високий рівень інтелектуального розвитку. Якщо учень невстигаючий, то про яку його обдарованість може йти мова?

Виявляється, видатні досягнення можливі і при середньому рівні розвитку інтелекту. За даними американського психолога Е. Торренса, близько 30 % дітей, відратованих зі школи за неуспішність, були обдарованими дітьми. Тому не можна забувати, що дітей з прихованою обдарованістю значно більше, ніж з явною обдарованістю [1].

Школа, орієнтована на розкриття індивідуальних можливостей кожної дитини, не може не рахуватися з тим фактом, що близько 30 % учнів за час їх одинадцятирічного навчання знижують свої вихідні

Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції 18 квітня 2018 року

показники творчого розвитку. І якщо ми не будемо піклуватися про задоволення інтелектуальних та творчих запитів цих 30 % учнів, то нам залишиться тільки дивуватися тій легкості, з якою губляться найцінніші якості дитини – «відкритий розум і гнучкий інтерес дитинства».

Виявлення і підтримка обдарованих дітей є важливою метою психолого-педагогічного супроводу дитини в системі освіти [2].

Обдаровані діти дійсно вимагають особливого підходу, тому що чим більша їхня відмінність від інших дітей, тим багатшими є перспективи їх професійного та особистісного розвитку. Але в той же час, чим вищий рівень досягнень, тим ширший і глибший у багатьох з цих дітей діапазон власних переживань, тим більший тягар власних проблем лягає на їхні плечі і тим важче їм прожити без психологічних втрат своє дитинство. Обдарованість – це не лише дар, а й випробування для учня. Обдарований учень – це теж дар і випробування для вчителя. У обдарованих дітей є свої психологічні особливості та труднощі розвитку, які найчастіше переживаються ними сильніше, ніж звичайними дітьми, що дозволяє говорити про них як про дітей групи ризику.

Епоха, що настала, – епоха змін, інновацій, епоха інтелекту, – диктує свої умови життя, висуває нові вимоги до людини. Якісно нові зміни в суспільстві переконують, що найбільшою цінністю є неповторна людська особистість з її нахилами, вподобаннями, обдаруваннями. [3]

Переживання дитиною світу у собі і себе у світі, що її оточує – це та об'єктивна реальність, яка набирає різних форм: і коли визначається успіх дитини у всіх її проявах, і коли дитина неповторна особистість, і коли дитина з першої хвилини її стосунків з педагогами почуває себе талановитою, обдарованою.

Під обдарованістю дитини розуміють вищу, ніж у її однолітків, спроможність до навчання і більш виражені творчі прояви, здатність до видатних досягнень у будь-якій соціально значущій сфері людської діяльності (Н. Лейтес) [3].

Зміст роботи з обдарованими дітьми включає низку завдань, а саме: якомога раніше виявлення обдарованості кожної дитини; максимальне сприяння її розвитку.

Обдарованими дітьми можна назвати тих, які за оцінкою досвідчених фахівців, демонструють високі досягнення чи мають потенціал.

Для того, щоб розвинути обдаровану дитину варто звернутися до вже перевірених методів, таких як : участь в різних розвивальних конкурсах, олімпіадах, захисті науково-дослідницьких робіт. Звернемося до кожного з цих видів діяльності учня [3].

Візьме для початку конкурси та змагання. Мова йде не тільки про фізичні змагання типу волейбол чи баскетбол, а змагання інтелектуальні, де дитина не тільки виражає свою думку, а й намагається випередити суперника. Для чого все це потрібно? По-перше, дитина перестає боятися найголовнішого – суперництва. По-друге, для того, щоб підготуватись до конкурсу чи змагання їй варто перевернути кіпу книг, знайти потрібний матеріал, а потім ще й вдало її застосувати. У чому ж її обдарованість саме в такому виді діяльності? Перш за все, дитина починає швидко мислити, знаходити правильну відповідь у себе на підшкірках головного мозку за лічені секунди, намагаючись випередити суперника. Вона мислить швидко, реагує на завдання і найголовніше – сприймає конкуренцію як засіб самореалізації, самовираження.

Наступний крок після конкурсів та змагань – олімпіада. Тут питання дещо складніше. Споміж сотень учнів, в яких ми викладаємо, обираємо лише одиниці і старанно готуємо їх до олімпіади. Але тут постає питання: чи можна підготувати учня, який, скажімо, гарно малює до олімпіади з фізики? Відповідь однозначна: ні. Чому ж так, адже недаремно існує приказка: Талановита людина талановита у всьому. Є маса різних прикладів з історії, де прекрасний художник був таким самим прекрасним винахідником. Хто це: Леонардо да Вінчі. Його твори, як і його винаходи, можна розглядати годинами і все рівно бути зачарованим цією неймовірно талановитою людиною.

Стоп! Талановитою, не обдарованою. Чому ж так? Чи може все таки обдарованою? Ні, саме талановитою, або, як ще кажуть, в тім'ячко поцілованою людиною. Так, він саме і є цією унікальною, талановитою людиною, який підвласне все: пензель, олівець, майстрування з дерева, і навіть, як це не дивно звучить час [3].

Але повернемося до наших талантів, чи радше сказати, обдарованостей. Отже, поміж сотень дітей ми обираємо декілька справді обдарованих учнів саме з нашого предмету. Зі свого досвіду можу сказати, що ніколи не обираю дітей, які є абсолютними гуманітаріями. Відповідь очевидна: мозок дитини не розрахований для того, щоб в нього пічкали фізичні формули, означення та різні фізичні задачі, смислу яких вона не розуміє, тай ніколи не зрозуміє, як би не намагалась.

Все, вибір зупинено і з класу обрано лише двоє. Вважатимемо, що це найобдарованіші діти з таких предметів як фізика, інформатика та астрономія. А тепер найголовніше. Потрібно розвинути саме цю її обдарованість, можна сказати навіть унікальність у розумінні даного предмету. Починає шукати задачі.

Актуальні проблеми в системі освіти: ЗНЗ – доуніверситетська підготовка – ЗВО

Звичайні задачі зі шкільної програми не раджу давати дитині. Вони є типовими, сухими і навіть трохи нудними. Потрібно дати якусь родзинку, якийсь неймовірний поштовх, від чого мозок дитини прокинеться, розпочне працювати як скажений і знаходитиме масу варіантів розв'язку запропонованої задачі.

Працюючи з дітьми, неодноразово звертала увагу на те, що досліди, картинки, анімації запам'ятовуються дитиною набагато краще, ніж простий сухий текст. У таких випадках обов'язковим є ілюстрація задачі не тільки там де вимагає цього умова, а й в інших випадках. Звичайно, намалювати щось складне дитина не зможе, та й не в тому справа, щоб вона малювала витвори мистецтва. Головне в даному випадку, розвинути її уяву, мислення, спрямувати в потрібне русло. Тому олімпіадні завдання, різного типу завдання розвивають не лише точне мислення дитини, а й її уяву.

Ще один з видів роботи – це захист науково-дослідницьких робіт. Тут дитина вже повністю показує свої здібності. Науково-дослідницька робота сприяє розвитку пам'яті, мислення, дає можливість учневі висловити і захистити свою ідею [3]. Поміж цих робіт, на мою думку, найбільше розвиває обдарованість саме науково-дослідницька робота. Саме тут найкраще можна побачити її талант, вміння та навички.

Маючи невеликий досвід у написанні науково-дослідницьких робіт, можу з упевненістю сказати, що саме знаходження матеріалу, його сортування, знаходження щось нового, конструювання, моделювання та розроблення власних теорій як найбільше розвивають обдарованість дитини.

Тут дитина розкривається, знаходить нові шляхи вирішення стандартних задач, розвиває не лише обдарованість в одному предметі, але й розвиває логічне мислення.

Тому, на мою думку, найбільш вдало розвинути обдарованість можна завдяки різним конкурсам, змаганням, предметним олімпіадам та написання науково-дослідницьких робіт.

Навчальний процес сьогодні повинен бути орієнтований на особистість учня і враховувати його індивідуальні особливості та здібності. Людство сьогодні перебуває в технологічній фазі науково-технічної революції, коли стрімко змінюється техніка й технології, і щоб встигнути за запаморочливими новинками, щоб не відчувати себе викинутим за борт сучасного життя, треба постійно вчитися. «Навчання» стає категорією, яка супроводжує людину протягом усього життя.

Сучасне викладання в школі стикається з проблемою зниження інтересу учнів до вивчення предметів. Такий шкільний предмет як фізика, суспільство давно віднесло до категорії найскладніших. Перед педагогом постає завдання – пробудити інтерес, не відлякувати дітей складністю. Особливо важлива в даний час проблема розвитку творчих здібностей учнів. Тому, дедалі частіше при викладанні фізики відходять від переважного використання традиційних методів навчання.

Серед основних питань, які стосуються впровадження сучасних інноваційних технологій навчання – пошуки можливостей органічного поєднання та взаємоузгодження традиційних методів реалізації навчального процесу з новими методами його інтенсифікації й активізації, що забезпечують формування необхідних якостей майбутнього фахівця.

Одним з пріоритетів розвитку освіти є впровадження сучасних технологій, які розширюють можливості учнів щодо якісного формування системи знань, умінь і навичок, їх застосування у практичній діяльності, сприяють розвитку інтелектуальних здібностей до самонавчання, створюють сприятливі умови для навчальної діяльності учнів.

«Інтерес до навчання з'являється лише тоді, коли є натхнення, що народжується від успіху в оволодінні знаннями, без натхнення навчання перетворюється для дітей на тягар» – писав В. Сухомлинський [4]. Тому визначальними рисами навчання є взаєморозуміння, взаємоповага, творче співробітництво. Відомо, що найкращий учитель той, хто пробуджує в учнів бажання вчитися. Щоб навчити дитину, треба не просто передати їй знання і вміння, а викликати в неї відповідну активність, пізнавальну чи практичну.

У традиційній практиці навчання ми більшу частину уроку пояснюємо, ілюструємо, запитуємо, ставимо завдання за зразком і дуже мало часу відводимо на активну пізнавальну діяльність учнів. Проблемні, дослідницькі та практичні методи використовуємо недостатньо. Звідси слабкий розвиток самостійного мислення учнів, невміння вибирати ефективні прийоми роботи з пізнавальними об'єктами та підручником. Тому навчальний процес потрібно будувати таким чином, щоб заохочувати учнів до самостійної творчої діяльності, метою якої є засвоєння нових знань та їхнє успішне застосування на практиці.

Література

1. Антонова О. Є. Обдарованість: досвід історичного та порівняльного аналізу : [монографія] / О. Є. Антонова. – Житомир : Житомир. держ. ун-т, 2005. – 456 с.
2. Муранова Н. П. Особливості інтелектуального розвитку старшокласників / Н. Ф. Федорова, Н. П. Муранова // Актуальні проблеми в системі освіти: загальноосвітній навчальний заклад – доуніверситетська підготовка – вищий навчальний заклад : матер. IV Всеукр. наук.-практ. конф., 27 квіт.

2017 р., м. Київ : зб. матер. конф. / наук. ред. Н. П. Муранова. – К. : НАУ, 2017. – С. 273–280.

2. Пронюк Н. П. Організація роботи Малої академії наук // Рідна школа. – № 6. – 2000. – С. 72–73.

3. Сухомлинський В. О. Серце віддаю дітям / В. О. Сухомлинський : Вибрані твори в 5-и т. – Т. 3. – К. : Рад.школа, 1976. – С. 7–279.

УДК 37: 378. 091: 07: 658.56

Павлюченко Лариса, м. Київ

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА УПРАВЛІННЯ ДИСТАНЦІЙНИМ НАВЧАННЯМ В СФЕРІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ В СИСТЕМІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

У статті розглянуто організацію та управління дистанційним навчанням в сфері неперервної освіти в системі післядипломної освіти. Домінуючими в ній є зв'язки та стосунки партнерства і співпраці в плані вищої форми дистанційних взаємодій та зворотного зв'язку між учасниками навчального процесу, визначення предметних, методичних та технологічних методів надання освітніх послуг всім учасникам навчального процесу.

Ключові слова: дистанційне навчання, мережева освіта, управління дистанційним навчанням, підготовка педагогічних працівників, післядипломна освіта, система післядипломної освіти.

The article deals with organization and management of e-learning in the field of continuing education within the system of postgraduate education. The dominant in it are the relations of partnership and cooperation in terms of the highest form of distance interactions and feedback among the participants in the educational process as well as establishment of substantive, methodological and technological methods of providing educational services to all participants in the educational process.

Keywords: e-learning, network education, e-learning management, training of teaching staff, postgraduate education, postgraduate education system.

У статті розглядається поняття «дистанційна освіта» в контексті Закону «Про вищу освіту» [0], в якій йдеться про дистанційні форми реалізації освітніх програм, що забезпечує можливість освоєння освітньої програми з використанням ресурсів «online» слухачів, що здійснюють освітню діяльність в тому числі іноземних, а також при необхідності з використанням ресурсів інших організацій.

У реалізації освітніх програм з використанням дистанційної форми навчання поряд з організаціями, що здійснюють освітню діяльність, також можуть брати участь наукові організації, медичні організації, фізкультурно-спортивні та інші організації, що володіють ресурсами, необхідними для здійснення навчання, проведення навчальної та виробничої практики та здійснення інших видів навчальної діяльності, передбачених відповідною освітньою програмою.

Таким чином, в Законі визначено поняття «дистанційна освіта». Освітня мережа, являє собою інституціональну конфігурацію, в кожній організації якої, є вузлами ОС, є щось, що представляє зацікавленість для даної освоюваної освітньої програми: оригінальні або дуже дорогі моделі і установки, науково-педагогічні школи, унікальні курси тощо [0].

В останні роки освіта все більшою мірою орієнтується на комп'ютери та електронні версії навчального матеріалу – такий запит нашого часу.

Напрямами застосування мережевої освіти починається з поширення і обґрунтування такого роду гіпотез, як сучасне мережево-дистанційне суспільство в соціальній теорії, до створення самостійного навчального ресурсу у навчанні «навчання в мережі» та використовувати її за поставленими цілями.

Окремими аспектами застосування інформаційних технологій для розвитку дистанційної та мережевої освіти займалися українські вчені: І. Войтович, М. Жалдак, Л. Кухар, Н. Рідей, О. Спірін, В. Франчук. Однак у педагогічній літературі недостатньо розроблено залишається проблема створення мережевої освіти. Питанням управління розвитку закладів післядипломної педагогічної освіти, підготовки науково-педагогічних і педагогічних кадрів в умовах модернізації системи післядипломної педагогічної освіти розкриті в працях таких науковців, як В. Олійник, В. Бондар, А. Ільчик, О. Зайченко, А. Зубко, Л. Колосова, В. Луговий, В. Маслов, С. Паламарчук, Н. Побірченко, А. Пуховська, М. Романенко, С. Сисоєва, Д. Шофолов та ін.

Мета статті – виявити та проаналізувати особливості розвитку, створення дистанційної форми навчання та взаємодії мережевої освіти задля реалізації освітніх програм з використанням ресурсів декількох організацій, що здійснюють освітню діяльність в розкритті підходів до моделювання післядипломної педагогічної освіти в університетах України.

Післядипломна педагогічна освіта, за визначенням ЮНЕСКО, є «короною освіти», що дає можливість кожному педагогу постійно оновлювати та поглиблювати загальні й професійні знання і вміння. Професію педагогічного працівника в Європі розглядають як висококваліфіковану, мобільну, таку, що потребує неперервності навчання і ґрунтується на партнерстві.